

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121210153
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4121210153.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: L.. U. V., narodený XX. XX. XXXX, bytom O., U. XXXX/XX, zastúpený: AKMB, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova 9, IČO: 52 360 458, proti žalovaným: 1/ L. P., 2/ U. P., rod. V., obaja v zastúpení správcom: Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava 11, IČO: 17 335 345, v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 28. septembra 2021, č. k. 16C/42/2021-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 28. septembra 2021, č. k. 16C/42/2021-45, odmietol podanie žalobcu doručené súdu dňa 03. 09. 2021, ktoré by podľa obsahu mohlo byť žalobou vo veci samej.

2. V odôvodnení uznesenia prvoinštančný súd uviedol, že dňa 03. 09. 2021 bolo Okresnému súdu Nitra doručené podanie, ktoré neobsahuje náležitosti predpokladané ustanoveniami § 127 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) v spojení s § 133 ods. 1 CSP, ktoré podľa obsahu môže byť podaním vo veci samej. Vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal za preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ žijú, keďže v prípade ich označenia absentoval obligatórny identifikačný údaj, ktorým je aj dátum narodenia a iné identifikačné údaje žalobca neuviedol, súd uznesením, č. k. 16C/42/2019-35 zo dňa 10. 09. 2021 vyzval žalobcu, aby žalovaných 1/ a 2/, ktorí už mohli byť v čase začatia konania mŕtvi, označili dátumom narodenia, resp. rodným číslom, alebo iným identifikačným údajom. S poukazom na skutočnosť, že vyššie označení žalovaní neboli označení adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom podľa § 133 ods. 1 CSP súd preto konanie podľa § 62 CSP a § 161 ods. 2 CSP nezastavil, ale vyzval žalobcu na doplnenie žaloby podľa § 129 ods. 1 CSP a poučil ho, že v prípade, ak žalobu nedoplní a súd nebude môcť v konaní pokračovať jeho podanie odmietne podľa § 129 ods. 3 CSP.

3. Uviedol ďalej, že právny zástupca žalobcu na predmetnú výzvu uviedol, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú v žalobe označení ako „nezistený vlastník“ podľa § 8 ods. 1 prím. d/ zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom“, v príslušnom gramatickom tvare.) Žalobca má za to, nie je možné požadovať úplnú identifikáciu osôb vystupujúcich v Žalobe na strane žalovaných podľa § 133 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ v príslušnom gramatickom tvare), nakoľko z príslušného listu vlastníctva je zrejmé, že zistenie všetkých identifikačných údajov týchto osôb nie je možné, inak by

tieto boli na liste vlastníctva zapísané. S pozemkami takýchto tzv. nezistených vlastníkov nakladá podľa § 13 Zákona o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom Slovenský pozemkový fond, ktorý je súčasne podľa § 16 ods. 2 Zákona o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom oprávnený takýchto vlastníkov v konaní pred súdom alebo pred orgánmi verejnej správy zastupovať. Vzhľadom na neznámy dátum narodenia Žalovaného 1/ ako aj Žalovaného 2/ nie je možné s istotou určiť ani skutočnosť, či ide o osoby žijúce alebo zosnulé. Ak by vyšlo najavo, že osoby označené v Žalobe ako Žalovaní už nežijú, nie je známy presný dátum ich úmrtia ani ich posledný trvalý pobyt. Z uvedených dôvodov nie je možné určiť, na ktorý z 54-och okresných súdov sa obrátiť so žiadosťou o poskytnutie informácie o okruhu dedičov. Dátum úmrtia je dôležité poznať, keďže súd vedie dedičské konania elektronicky iba od roku 2003. Spisy k dedičským konaniam uskutočneným pred týmto dátumom je nutné dohľadávať ručne. Žalobca má za to, že zistenie prípadných právnych nástupcov Žalovaných bez znalosti dátumu úmrtia a bydliska je na základe uvedeného nereálne. Ak by aj Žalobca poznal pobyt a dátum úmrtia Žalovaných, súd by Žalobcovi okruh dedičov nevydal, keďže Žalobca nebol účastníkom konania. Ak by súd Žalobcovi predsa vydal informáciu o okruhu dedičov, táto by s najväčšou pravdepodobnosťou neobsahovala údaj o dátume narodenia, keďže ide o osobný údaj. Dátum narodenia je pritom povinnou náležitosťou označenia strany sporu. Doplnil, že má za to, že nie je potrebné, aby boli prijaté vyššie uvedené kroky k identifikácii týchto tzv. nezistených vlastníkov a následne aj ich dedičov. Uvedené neukladá žiadny zákon či iný právny predpis. V prípade, ak súd zastáva opačný názor, poprel by tým podstatu vytvorenia subjektu tzv. nezisteného vlastníka a právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 16 ods. 2 Zákona o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, ktorá hovorí, že nezisteného vlastníka v konaní pred súdom zastupuje Slovenský pozemkový fond by tým stratila svoje opodstatnenie. Trvanie na právnej identifikácii neznámych právnych nástupcov by bolo odopretím prístupu k súdu a spravodlivosti ako aj konaním nad rámec zákona. V uvedenom kontexte poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov týkajúce sa uvedenej otázky, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V závere navrhol, aby súd v konaní pokračoval, resp. požiadal, aby v prípade, ak sa s určitosťou ukáže, že niektorý zo žalovaných je zosnulý, aby pokračoval s neznámym právnym nástupcom.

4. Prvoinštančný súd uviedol, že pretože žalovaní neboli v podaní, ktoré by podľa jeho obsahu mohlo byť žalobou vo veci samej označení všetkými obligatónnymi zákonnými náležitosťami podľa § 133 ods. 1 CSP, ktorý nedostatok v označení sa nedá nahradiť ani označením Slovenského pozemkového fondu za ich zástupcu vyzval súd žalobcu na jeho doplnenie. Žalobca však svoje podanie nedoplnil požadovaným spôsobom, hoci bol poučený o možnosti podanie odmietnuť v prípade, ak pre tento nedostatok nebude môcť súd v konaní pokračovať. Pretože podanie žalobcu nie je úplné, žalovaní nie sú jednoznačne identifikovaní, a teda nie je možné zabrániť ich zameniteľnosti s inými osobami, ale ani preskúmať, či sú splnené podmienky konania a pretože tak nie je možné v konaní pokračovať, súd podanie podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol. V tejto súvislosti dáva súd žalobcom opätovne do pozornosti rozhodnutie, ktoré uviedol aj vo výzve na odstránenie väd podania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. októbra 2017, sp. zn. 4 Cdo 219/2016), ktorý sa uvedenou problematikou zaoberal, pričom uviedol, že v prípade osôb označených v žalobe ako žalovaných, ktorí sú prípadne neznámeho pobytu a ktorí sú zapísaní v pozemkovej knihe, pričom je pochybnosť, či ešte žijú, si súd musí urobiť jasno v tom, či takéto osoby (majúce byť zastupované Slovenským pozemkovým fondom) majú vôbec spôsobilosť byť účastníkom konania. Okrem toho, v prípade lustrácie žalovanej 2/ vyšla lustrácia v Registri obyvateľov celkom negatívna a v prípade žalovaného vyšla registrácia síce pozitívna (avšak s menom L.) nar. XXXX), z čoho racionálne rezultuje, že súd nemá vedomosť, či tieto osoby naozaj žijú (alebo sú mŕtve) respektíve a či je osoba žalovaného 2/ totožná s osobou, ktorú označil ako žalovaného 2/ sám žalobca. Súd teda v danej situácii nemôže v konaní ďalej pokračovať spôsobom, ktorý navrhol žalobca (pokračovanie v konaní s neznámym právnym nástupcom), pretože nemohol preukázateľne zistiť, či tieto osoby skutočne žijú, alebo sú už mŕtve.

5. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie poznamenal, že je úlohou žalobcu, aby uviedol všetky identifikačné údaje strán konania, ktoré označil ako žalovaných, keďže aj dátum narodenia je povinným identifikačným údajom podľa § 133 CSP. V tomto kontexte súd ešte upriamuje pozornosť žalobcu na skutočnosť, že mohol vo svojom vlastnom záujme osloviť napríklad príslušný Obecný úrad - Dolné Štítare (resp. len Štítare) za účelom zistenia bližších identifikačných údajov žalovaných 1/ a 2/. Nie je úlohou súdu suplovať povinnosti žalobcu, ešte v situácii, keď sám žalobca nemôže s určitosťou tvrdiť, že osoby, ktoré označil ako žalovaných 1/ a 2/ žijú, ergo nepochybne disponujú procesnou subjektivitou, ktorá je základnou procesnou podmienkou civilného konania. Navyše, zo žaloby ani nevyplýva, žeby žalobca

prejavil záujem nahliadnuť do pozemkovo-knižnej vložky (keďže z pripojeného LV č. XXX vyplýva, že titul nadobudnutia je v prípade oboch žalovaných PKV514).

6. Keďže pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol a to vzhľadom na nedoplnenie údajov potrebných na identifikáciu žalovaných, respektíve zistenie procesnej subjektivity strán sporu, ktorá je elementárnou procesnou podmienkou konania.

7. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté jeho odvolaním zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Uviedol, že súd vyššie popísaným postupom znemožnil Žalobcovi uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobu odmietol prejednať z dôvodu nedostatočného označenia Žalovaných, a to napriek tomu, že ďalšie identifikačné údaje Žalovaných objektívne nie sú známe a zákon v takomto prípade ustanovuje zákonné zastúpenie Slovenským pozemkovým fondom, došlo podľa názoru Žalobcu k porušeniu jeho ústavného práva na súdnu ochranu. Tým, že súd absolútne neodôvodnil svoje Uznesenie vo vzťahu k argumentom Žalobcu, že ide o nezistených vlastníkov, pri ktorých tieto údaje absentujú a nie je ich objektívne možné uviesť, a práve preto došlo k vytvoreniu subjektu nezisteného vlastníka, znemožnil Žalobcovi uskutočňovanie jeho procesných práv. Žalobca na tomto mieste uvádza, že odôvodnenie Uznesenia nepovažuje za dostatočné. Súd sa podľa názoru Žalobcu nevysporiadal s jeho rozsiahlou argumentáciou, neodôvodnil, prečo neakceptuje zákonné zastúpenie Žalovaných Slovenským pozemkovým fondom podľa Zákona o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a opomenul sa vyjadriť k tomu, prečo sa v rozhodnutí odklonil od Žalobcom predloženej ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

9. Žalobca poukazuje, že pri označení Žalovaných vychádzal presne a úplne z dôvery v znenie verejnej listiny vedenej štátom - z príslušných výpisov z listov vlastníctva, ktorých údaje sú záväzné a žalobca je nimi viazaný, kým sa nepreukáže opak. Uviedol, že ak ide o nezistených vlastníkov je zákonom priznaná procesná subjektivita subjektom „nezisteného vlastníka“.

10. Z predkladanej pozemkovo-knižnej vložky č. 514, ktorú Žalobca tiež nebol povinný obstaráť vyplýva, že k vkladu vlastníctva Žalovaného 1/ došlo dňa 28. 03. 1936. Ak mal v tomto roku žalovaný 1/ 18 rokov, v čase podania Žaloby by mal 103 rokov. Z predkladanej pozemkovo-knižnej č. 514 tiež vyplýva, že dňa 03. 04. 1936 sa podľa Uznesenia o odovzdaní nehnuteľnosti vložilo vlastnícke právo Žalovaného 2/. Je možné, že pred menom Žalovaného 11/ sa v pozemkovo-knižnej vložke nachádza skratka vd. ako vdova, ale toto je nečitateľné. Ak by Žalovaný 11/ mal v čase vkladu jeho vlastníckeho práva (t. j. 03. 04. 1936) 18 rokov, v čase podania Žaloby by musel mať tiež 103 rokov. Poukazoval na to, že súd žalobcu poučí, že žalovaných je potrebné označiť druhovým pomenovaním ako neznámy právny nástupca nezisteného vlastníka s menom a priezviskom zastúpený SPF.

11. Absurdným bolo tvrdenie súdu, že Žalobca sa mohol vo vlastnom mene obrátiť napríklad na Obecný úrad Štitáre za účelom zistenia bližších identifikačných údajov. Žalobca nevidí dôvod prečo by sa mal obracať práve na Obecný úrad Štitáre. Adresa trvalého pobytu Žalovaných totiž nie je známa a teda nie je jasné prečo by práve obec Štitáre len preto, že Žalovaní sú vlastníckmi nehnuteľnosť v jej katastrálnom území, mala mať o nich chýbajúce údaje.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený subjekt v rámci zákonnej odvolacej lehoty, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal predmetné odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

15. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

16. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. V tomto prípade sa žalobca žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva proti žalovaným 1/ a 2/, ktorých v žalobe označil menom a priezviskom s tým, že v časti trvalého pobytu a dátumu narodenia uviedol „neznámy“. V žalobe označil zastupovanie takto označených žalovaných Slovenským pozemkovým fondom.

18. Odvolací súd konštatuje, že žalobca s jeho vôľou, ktorú objektivizoval procesným návrhom určil, koho označuje a považuje za žalovaného. Žalobca zastúpený advokátskou spoločnosťou teda v tejto žalobe súdu označil subjekty na strane žalovaných, vo vzťahu ku ktorým mienil vyvolať záväznosť výroku rozsudku súdu spôsobujúcu zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, za situácie úspechu v konaní.

19. Označené osoby na strane žalovaných L. P. a U. P. mali teda podľa žaloby byť stranou sporu, obaja zastúpení Slovenským pozemkovým fondom (ďalej len SPF, alebo fond).

20. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

21. Podľa § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

22. Zákon pri v žalobe označených fyzických osobách vyžaduje, aby boli okrem mena a priezviska označené aj adresou (trvalého) pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Uvedené identifikátory bezpochybne slúžia na to, aby sa súd s takými osobami vedel „spojiť“ a tiež aby dokázal (ex offo, podmienka konania) zistiť, či také subjekty existujú.

23. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že prvoinštančný súd vyzval žalobcu na odstránenie vady nedostatočného označenia žalovaných a to doplnením dátumom narodenia, resp. rodným číslom alebo iným identifikačným údajom žalovaných. Na uvedenú výzvu reagoval žalobca svojím podaním, v ktorom opätovne označil žalovaných menom a priezviskom s tým, že v časti trvalého pobytu a dátumu narodenia uviedol „neznámy“, zákonne zastúpení Slovenským pozemkovým fondom. Rovnako ako v žalobe, aj vo vyjadrení k výzve súdu žalobca v obsahu poukazoval na to, že žalovaní sú ako „nezistený vlastníci“ podľa § 8 ods. 1 písm. d/ zák. č. 180/1995 Z. z. Žalobca poukazoval na uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/31/2018 zo dňa 15. 04. 2019.

24. Odvolací súd konštatuje, že žalobca vytvoril pre súd prvej inštancie situáciu, že na jednej strane označoval v žalobe žalovaných menom a priezviskom bez ďalších identifikačných údajov s tým, že označil ich zákonné zastupovanie fondom a na druhej strane v obsahu žaloby konštatoval, že išlo o nezistených vlastníkov podľa zákona č. 180/1995 Z.z.. Odvolací súd poukazuje na to, že poukazovanie na nezistených vlastníkov samotným žalobcom v žalobe a vo vyjadrení bolo zrejme správnym právnym posúdením stavu nedostatočnej objektívnej znalosti identifikácie a konkretizácie fyzických osôb na strane žalovaných, za ktorých inak koná fond, preto takej vedomosti mal žalobca prispôbiť aj označovanie žalovaných v žalobe. Ich označenie v žalobe a tiež po výzve súdu vo vyjadrení zostalo ale zachované. Vady odstraňovala advokátska spoločnosť, preto podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné prihliadnuť na nespochybненú procesnú vôľu „žalovať“ konkrétne osoby označené menom a priezviskom. Uvedeným teda žalobca označoval konkretizujúce sa subjekty, ktoré mali existovať alebo ktoré zrejme existujú pričom v prípade ich identifikácie a ich existencie by išlo o subjekty, ktoré by zákonné zastupovanie fondom nevyžadovali, pretože by išlo o osoby známe. Tento rozpor prvoinštančný súd odstraňoval tým, že vyzval žalobcu na odstránenie vád síce označených, ale nie celkom zákonom vyžadovaným spôsobom označených žalovaných (§ 133 CSP).

25. Ak by prvoinštančný súd po odstránení vád zistil, že má dostatočnú identifikáciu žalovaných, v takom prípade by sa vedel vysporiadať s otázkou, či sú osoby známe (dosiahnuteľné) a či majú právnu subjektivitu a následne, či je ich zákonné zastúpenie fondom na mieste. Keďže žalobca trval na menom a priezviskom označených fyzických osobách hoci bez dostatočnej identifikácie a vadu žaloby neodstránil, súd nemohol ďalej pokračovať, a preto podanie (žalobu) správne odmietol.

26. Odvolací súd poukazuje na odvolacie dôvody žalobcu a dostupnú judikatúru (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/11/2016), podľa ktorej priblížená právna konštrukcia podľa názoru dovolacieho súdu spôsobuje udržateľnosť označenia Slovenského pozemkového fondu za zástupcu presne označeného (a i v žalobe či v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len u vlastníkov pozemkov spadajúcich do rámca definície z ustanovenia čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona 180/1995 Z. z., teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy alebo sídla. Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom.

27. Inými slovami, a to sú slová odvolacieho súdu, žalobca nijak hodnoverne nepreukázal, že v žalobe označení žalovaní existujú, ale nie je známy ich pobyt, preto je na mieste ich zastúpenie fondom ako legálne vytvoreným „subjektom“ nezistených vlastníkov. Len doplnením argumentácie žalobcu v odvolaní, ktorý načrtnol, že ak by žalovaný 1/ v prípade vkladu vlastníckeho práva mal 18 rokov, tak dnes by mal 103 rokov a žalovaná 2/ ak by mala v čase vkladu 18 rokov, tak by dnes mala tiež 103 rokov dáva tušiť, že odstraňovanie vád žaloby v časti identifikácie bezpochybné označených fyzických osôb označených len menom a priezviskom nie je samoúčelné. V prípade, ak by mal súd za preukázané, že u žalovaných označených žalobcom by išlo o osoby staršie ako je štatisticky priemerne najdlhší vek dožitia fyzickej osoby, v takom prípade chýba právna subjektivita označenému subjektu a za takej situácie nemožno o zastupovaní fondom neexistujúceho subjektu uvažovať. Uvedené rozoberal odvolací súd vo svojom senátnom rozhodnutí sp. zn. 5Co/119/2020-105 zo dňa 30. 10. 2020. Uvedené ale prvoinštančný súd identifikovať nevedel, pretože mu konkretizujúce údaje známe neboli.

28. Odvolací súd konštatuje, že je na žalobcovi, aby v čase sumarizácie podkladov k žalobe vyhodnotil, či je schopný pri pozemkoch identifikovať vlastníctvo dostatočne u osoby, ktorá má byť žalovanou stranou a či taká osoba existuje. Ak dôjde k záveru, že takú identifikáciu súdu poskytnúť nevie, je na mieste zákonné zastúpenie fondom s tým, že spôsob preklenutia problému s označovaním žalovaných v žalobe riešilo spomenuté uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/11/2016, alebo neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/31/2018 zo dňa 15. 04. 2019. Spôsob preklenutia nemožnosti riadne označiť osoby zapísané alebo nezapísané v evidenciách nehnuteľností za neznámych, nezistených vlastníkov označil dovolací súd v záujme spriechodnenia procesu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a i obnovenia dostatočne hodnoverného spôsobu evidencie práv k nehnuteľnostiam, ktorý sa v tuzemských podmienkach vytratil prakticky v súvislosti s opustením intabulačného princípu a stratou niekdajšieho významu inštitútu pozemkovej knihy, bol o. i. ustanovený zákonný mechanizmus nakladania Slovenského pozemkového fondu 1. s pozemkami, ktorých vlastník je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (podľa čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona 180) a 2. pozemkami, ktorých vlastník nie je známy (podľa písmena d/ rovnakého ustanovenia). Pre obe takéto kategórie pozemkov zákon zaviedol i legislatívnu skratku „pozemky s nezisteným vlastníkom“.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ v tomto konaní voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne odvolacie trovy nevznikli.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).